SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 31. marca 2011*

V zadevi T-117/08,

Italijanska republika, ki jo zastopa R. Adam, zastopnik, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Španije, ki jo zastopa F. Díez Moreno, zastopnik,

intervenientka,

* Jezik postopka: italijanščina.

proti

Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru (EESO), ki ga je sprva zastopal M. Bermejo Garde, nato M. Arsène, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti razpisa prostega delovnega mesta št. 73/07 za zaposlitev generalnega sekretarja/generalne sekretarke v sekretariatu EESO, objavljenega v nemški, angleški in francoski različici *Uradnega lista Evropske unije* z dne 28. decembra 2007 (UL C 316 A, str. 1), in njegovega popravka, ki je bil objavljen v nemški, angleški in francoski različici *Uradnega lista Evropske unije* z dne 30. januarja 2008 (UL C 25 A, str. 19),

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi V. Vadapalas (poročevalec), v funkciji predsednika, K. Jürimäe, sodnica, in L. Truchot, sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. aprila 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člena 12 ES in 290 ES določata:

„Člen 12

Kjer se uporablja ta pogodba in ne da bi to vplivalo na njene posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

[…]

Člen 290

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča.“

2 Člen 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglašene 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1, v nadaljevanju: Listina), določa:

„Unija spoštuje kulturno, versko in jezikovno raznolikost."

3 Členi 1, 4, 5 in 6 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, str. 385), v različici, ki se uporabi v obravnavanem primeru, določajo:

„*Člen 1*

Uradni jeziki in delovni jeziki institucij Unije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.

[…]

Člen 4

Uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, se sestavljajo v uradnih jezikih.

Člen 5

Uradni list Evropske Unije izhaja v uradnih jezikih.

Člen 6

Institucije lahko v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih."

4 Člen 1(2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:

„2. Obvestilo o javnem natečaju se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* najmanj en mesec pred rokom za oddajo prošenj in, kadar je to primerno, najmanj dva meseca pred datumom preizkusov.

3. Vsi natečaji se objavijo v institucijah treh Evropskih skupnosti, upoštevajo se enaki roki."

5 Člen 12 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev) določa:

„1. Zaposlovanje začasnih uslužbencev mora zagotoviti, da institucija dobi najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne ljudi, ki jih izbira na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic Skupnosti."

Dejansko stanje

6 Na podlagi členov 2(a) in 8 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev je bil 28. decembra 2007 objavljen razpis prostega delovnega mesta št. 73/07 za zaposlitev generalnega sekretarja/generalne sekretarke v sekretariatu Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (EESO) (v nadaljevanju: sporni razpis prostega delovnega mesta) zgolj v nemški, angleški in francoski različici Uradnega lista (UL C 316 A, str. 1). V razpisu prostega delovnega mesta je navedeno, da bo generalni sekretar zaposlen kot začasni uslužbenec v razredu AD 16, tretja stopnja.

7 V rubriki „Zahtevane kvalifikacije" je bila v razpisu prostega delovnega mesta navedena zlasti zahteva, da „je uradnik ali začasni uslužbenec v evropski instituciji, organu, uradu ali agenciji" in da „ima poglobljeno znanje enega uradnega jezika Evropske unije in odlično znanje najmanj dveh drugih uradnih jezikov Evropske unije", s pojasnilom, da je „zaradi narave dela zelo zaželeno dobro znanje angleščine in/ali francoščine". V rubriki „Rok za oddajo prošenj" je bil v razpisu prostega delovnega mesta naveden „28. januar 2008".

8 V Uradnem listu z dne 28. decembra 2007 (UL C 316, str. 61) je bilo tudi obvestilo (v nadaljevanju: kratko obvestilo), sestavljeno in objavljeno v vseh uradnih jezikih, v katerem je navedeno, da se „[z]aposlene v evropskih institucijah […] obvešča, da je bil [sporni] razpis prostega delovnega mesta […] objavljen v francoski, nemški in angleški različici *Uradnega lista Evropske unije* (UL C 316 A, 28.12.2007)“.

9 V Uradnem listu je bil 30. januarja 2008 objavljen popravek spornega razpisa prostega delovnega mesta (v nadaljevanju: popravek) zgolj v nemški, angleški in francoski različici (UL C 25 A, str. 19). V tem popravku je EESO navedel nov rok za oddajo prošenj za zasedbo delovnega mesta generalnega sekretarja, in sicer 8. februar 2008.

10 V Uradnem listu z dne 30. januarja 2008 (UL C 25, str. 21) je tudi obvestilo o popravku spornega razpisa prostega delovnega mesta, sestavljeno in objavljeno v vseh uradnih jezikih, v katerem je navedeno, da se „[z]aposlene v evropskih institucijah […] obvešča, da je bil razpis [spornega] prostega delovnega mesta […], objavljen v francoski, nemški in angleški različici *Uradnega lista Evropske unije* (UL C 316 A, 28.12.2007), spremenjen (glej UL C 25 A, 30.1.2008)“.

Postopek in predlogi strank

11 Italijanska republika je 11. marca 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča proti Evropski komisiji in EESO vložila to tožbo za razglasitev ničnosti spornega razpisa prostega delovnega mesta in njegovega popravka.

12 Komisija je z ločenim aktom 29. aprila 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti.

13 Kraljevina Španija je 5. junija 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v podporo predlogom Italijanske republike. Predsednik šestega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 11. julija 2008 to intervencijo dopustil.

14 Kraljevina Španija je 28. avgusta 2008 vložila intervencijsko vlogo.

15 Splošno sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 16. decembra 2008 tožbo zavrglo kot nedopustno v delu, v katerem je bila usmerjena proti Komisiji.

16 Splošno sodišče (šesti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika stranke pozvalo, naj pisno odgovorijo na več vprašanj. Stranke so izpolnile te zahteve.

17 Kraljevina Španija je z dopisom z dne 11. februarja 2010 navedla, da ne bo sodelovala na obravnavi.

18 Stranki sta na javni obravnavi 14. aprila 2010 ustno podali stališča in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.

19 Ker sodnik T. Čipev po koncu ustnega postopka ni več mogel sodelovati pri sojenju, je bila zadeva predodeljena sodniku V. Vadapalasu kot sodniku poročevalcu, sodnica K. Jürimäe pa je bila na podlagi člena 32(3) Poslovnika določena za dopolnitev senata.

20 Splošno sodišče (šesti senat) je v novi sestavi s sklepom z dne 8. julija 2010 ponovno začelo ustni postopek, stranke pa so bile obveščene, da bodo zaslišane na novi obravnavi 22. septembra 2010.

21 Italijanska republika in EESO sta z dopisi z dne 16. in 19. julija 2010 obvestili Splošno sodišče, da ne želita biti ponovno zaslišani.

22 Predsednik šestega senata je zato odločil, da konča ustni postopek.

23 Italijanska republika ob intervenciji Kraljevine Španije Splošnemu sodišču predlaga, naj sporni razpis prostega delovnega mesta in njegov popravek razglasi za nična.

24 Kraljevina Španija Splošnemu sodišču poleg tega predlaga, naj EESO naloži plačilo stroškov.

25 EESO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrže kot nedopustno ali zavrne kot neutemeljeno;

– Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. *Dopustnost*

26 Ne da bi uveljavljal ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika, EESO izpodbija dopustnost te tožbe, vložene na podlagi člena 230 ES.

Trditve strank

27 EESO trdi, da njegovi akti ne izvirajo iz nobene od institucij, ki so navedene v členu 230, prvi odstavek, ES, in se sklicuje na sodbo Sodišča z dne 15. marca 2005 v zadevi Španija proti Eurojustu (C-160/03, ZOdl., str. I-2077, točke od 35 do 44). Po mnenju EESO je iz obrazložitve te sodbe mogoče razumeti, da tožba ni bila razglašena za nedopustno zgolj zato, ker Eurojust ne spada med zgoraj navedene institucije, ampak

tudi zaradi same narave izpodbijanih aktov, to je razpisov za oddajo prošenj, ki niso akti iz člena 230 ES.

28 Italijanska republika v bistvu izpodbija to, da ni pasivne legitimacije EESO na podlagi člena 230 ES.

Presoja Splošnega sodišča

29 Najprej je treba ugotoviti, da EESO ne spada med institucije iz člena 230, prvi odstavek, ES. Vendar lahko Splošno sodišče kljub tej ugotovitvi nadzira zakonitost njegovih aktov.

30 Namreč, kot je Splošno sodišče ugotovilo v sodbah z dne 8. oktobra 2008 v zadevi Sogelma proti EAR (T-411/06, ZOdl., str. II-2771, točka 36) in z dne 2. marca 2010 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti EMSA (T-70/05, ZOdl., str. II-313, točka 64) ter se ob tem sklicevalo na sodbo Sodišča z dne 23. aprila 1986 v zadevi Les Verts proti Parlamentu, imenovano Les Verts (294/83, Recueil, str. 1339), je Evropska skupnost skupnost, ki temelji na pravu, in v Pogodbi je določen celovit sistem pravnih sredstev in postopkov, ki Sodišču omogočajo nadzor nad zakonitostjo aktov institucij. Sistem iz Pogodbe omogoča vložitev neposredne tožbe zoper predpise vseh institucij, ki naj bi imeli pravne učinke. Na teh premisah je Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Les Verts ugotovilo, da je mogoče ničnostno tožbo vložiti zoper akte Evropskega parlamenta, ki imajo pravne učinke glede tretjih oseb, čeprav so v določbi Pogodbe v zvezi z ničnostno tožbo, in sicer v različici, ki je takrat veljala, navedeni le akti Sveta Evropske unije in Komisije. Namreč, razlaga te določbe, s katero bi bili akti Parlamenta izključeni od

tistih, ki jih je mogoče izpodbijati, bi bila po mnenju Sodišča v nasprotju s smislom Pogodbe, ki je izražen v členu 164 Pogodbe ES (postal člen 220 ES), in z njenim sistemom (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Les Verts, točke od 23 do 25).

31 Iz te sodbe izhaja splošno načelo, da je treba vsak akt organa Unije, kot je EESO, s pravnimi učinki do tretjih oseb podrediti sodnemu nadzoru (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Evropaïki Dynamiki proti EMSA, točka 65).

32 Resda v zgoraj navedeni sodbi Les Verts ni navedeno, da institucije Skupnosti, kot je EESO, ne spadajo med institucije iz člena 230 ES, kar je bilo ugotovljeno v točki 29 zgoraj. Vendar je treba ugotoviti, da organ, kot je EESO, lahko objavi razpise prostih delovnih mest, kakršen je ta v tem primeru. V teh aktih, v katerih so opredeljeni pogoji v zvezi z dostopom do zaposlitve, je namreč določeno, kdo so osebe, katerih prošnje bi lahko bile sprejete, in zato pomenijo akte, ki posegajo v položaj potencialnih kandidatov, katerih prošnje ne izpolnjujejo navedenih pogojev (sodbi Sodišča z dne 19. junija 1975 v zadevi Küster proti Parlamentu, 79/74, Recueil, str. 725, točke od 5 do 8, in z dne 11. maja 1978 v zadevi De Roubaix proti Komisiji, 25/77, Recueil, str. 1081, točke od 7 do 9, ter sodba Splošnega sodišča z dne 20. novembra 2008 v zadevi Italija proti Komisiji, T-185/05, ZOdl., str. II-3207, točka 55). Zato je treba ugotoviti, da je položaj EESO, organa, ki lahko sprejema akte s pravnimi učinki do tretjih oseb, kot sta ta v tem primeru, primerljiv s položajem Parlamenta v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Les Verts. V Skupnosti, ki temelji na pravu, torej ne more biti sprejemljivo, da taki akti niso podrejeni sodnemu nadzoru (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Evropaïki Dynamiki proti EMSA, točka 66 in navedena sodna praksa).

33 Torej je sporni razpis prostega delovnega mesta odbora EESO, ki ima pravne učinke do vseh kandidatov, katerih prošnje na podlagi zahtevanih pogojev ne bodo sprejete, izpodbojni akt.

34 Te ugotovitve ne omaja zgoraj navedena sodba Španija proti Eurojustu, na katero se sklicuje EESO, v kateri je bila ničnostna tožba na podlagi člena 230 ES zoper razpise za zaposlitev začasnih uslužbencev razglašena za nedopustno, ker je Sodišče v tej sodbi razsodilo, da člen 41 EU, ki se je uporabil v tem primeru, ne določa, da se člen 230 ES uporabi za določbe o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah iz naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, kamor spada Eurojust, pri čemer pristojnost Sodišča na tem področju določa člen 35 EU, na katerega napotuje člen 46(b) EU (zgoraj navedena sodba Španija proti Eurojustu, točka 38).

35 Iz člena 230, prvi odstavek, ES, kot se razlaga ob upoštevanju zgoraj navedenih sodb Les Verts (točke od 23 do 25) in Sogelma proti EAR (točki 36 in 37), izhaja, da je ta tožba dopustna.

2. *Utemeljenost*

36 V utemeljitev te tožbe Italijanska republika v bistvu navaja kršitev členov 1, 4, 5 in 6 Uredbe št. 1, členov 12 ES, 253 ES in 290 ES, člena 6 EU, člena 1(2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom, člena 22 Listine, člena 12 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, načel prepovedi diskriminacije, večjezičnosti in varstva zaupanja v pravo ter zlorabo pooblastil.

37 Najprej bo Splošno sodišče preučilo, ali EESO na podlagi člena 290 ES lahko določi jezikovno ureditev za sporni razpis prostega delovnega mesta. Nato bo preučeno, ali je EESO z določitvijo te ureditve kršil člene 1, 4, 5 in 6 Uredbe št. 1. Potem bo preučeno, ali sta objava celotnega spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem

listu zgolj v treh jezikih in dobro znanje angleščine in/ali francoščine, navedeno med zahtevanimi kvalifikacijami v spornem razpisu prostega delovnega mesta, v nasprotju z načeloma prepovedi diskriminacije in večjezičnosti. Če bo odgovor na to vprašanje nikalen, bodo nazadnje preučene navedbe o kršitvi načela varstva zaupanja v pravo, o zlorabi pooblastil in o kršitvi obveznosti obrazložitve.

Kršitev člena 290 ES

Trditve strank

38 Italijanska republika meni, da je EESO pri določitvi jezikovne ureditve za sporni razpis prostega delovnega mesta prevzel vlogo Sveta, s čimer je kršil člen 290 ES, čeprav bi moral zgolj upoštevati ureditev, ki jo je določil Svet v Uredbi št. 1. Poleg tega naj EESO z nobenim od pravil, ki urejajo njegovo delovanje, ne bi bile podeljene pristojnosti na jezikovnem področju.

39 Kraljevina Španija podpira trditve Italijanske republike glede nepristojnosti EESO za spremembo jezikovne ureditve, ki jo določa člen 290 ES.

40 EESO ne izpodbija dejstva, da lahko v skladu s členom 290 ES zgolj Svet sprejme akte o določitvi jezikovne ureditve Skupnosti. Vendar trdi, da je Svet na podlagi člena 6 Uredbe št. 1 institucijam pustil prostor zaradi zagotavljanja njihovih notranjih potreb, kar naj bi EESO izkoristil pri objavi spornega razpisa prostega delovnega mesta.

Presoja Splošnega sodišča

41 Uredbo št. 1, ki določa jezikovno ureditev institucij, je Svet sprejel na podlagi člena 290 ES. Člen 6 te uredbe institucijam izrecno dovoljuje, da v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih, zaradi česar jim je treba priznati določeno operativno avtonomijo, katere namen je zagotovitev njihovega pravilnega delovanja (glej sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Poiaresa Madura k zgoraj navedeni sodbi Španija proti Eurojustu, ZOdl., str. I-2079, točka 48 in navedena sodna praksa).

42 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da se s spornim razpisom prostega delovnega mesta ne krši člen 290 ES, ampak da je bil ta razpis sprejet na podlagi pristojnosti, ki jo institucijam in organom Skupnosti podeljuje člen 6 Uredbe št. 1.

43 Zato je treba tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 290 ES, zavrniti.

Kršitev členov 1, 4, 5 in 6 Uredbe št. 1

Trditve strank

44 Prvič, Italijanska republika trdi, da je objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu zgolj v nemščini, angleščini in francoščini v nasprotju s členoma 4 in 5 Uredbe št. 1. Splošni akti, kot je razpis prostega delovnega mesta, bi namreč v skladu s členom 4 Uredbe št. 1 morali biti sestavljeni v vseh uradnih jezikih in v skladu s členom 5 Uredbe št. 1 objavljeni v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih.

45 Z uporabo izraza „dokumenti, ki se splošno uporabljajo“ v členu 4 Uredbe št. 1 naj bi bilo izključeno, da se ta določba nanaša zgolj na normativne akte. Tako naj bi Uredba št. 1 določala, da se vsaka izjava volje institucij, ki bi lahko vzbudila zanimanje pri vseh državljanih Unije, objavi v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih. Razpis prostega delovnega mesta naj bi bil akt s takimi značilnostmi.

46 Italijanska republika meni tudi, da v členu 1(2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom, ki ureja kraj objave obvestila o javnem natečaju in rok za oddajo prošenj, ni nikjer navedeno, v katerih jezikih mora biti obvestilo objavljeno. Nasprotno pa člen 4 Uredbe št. 1 določa, da morajo biti uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, sestavljeni v vseh uradnih jezikih.

47 Drugič, Italijanska republika trdi, da je navedba v spornem razpisu prostega delovnega mesta zgolj dveh jezikov kot delovnih jezikov EESO v nasprotju s členom 1 Uredbe št. 1, na podlagi katerega so uradni in delovni jeziki vsi jeziki držav članic. Poleg tega naj bi se s to omejitvijo ustvarjala hierarhija med jeziki držav članic, ki je v nasprotju s tem členom.

48 Ta omejitev naj ne bi mogla biti upravičena niti s členom 6 Uredbe št. 1. Res je, da ta določba institucijam dovoljuje, da v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih. Vendar naj bi se ta možnost nanašala zgolj na notranje delovanje institucij, in ne na zunanje natečaje za zaposlitev uslužbencev institucij. Poleg tega naj do zdaj še nobena institucija ne bi sprejela poslovnika, v katerem bi bila zanjo določena raba nekaterih jezikov, še manj pa raba nemščine, angleščine in francoščine; edina izjema je določena za Sodišče, ki je namerno posebej omenjeno v členu 7 Uredbe št. 1.

49 Kraljevina Španija meni, da člen 6 Uredbe št. 1 institucijam dovoljuje, da v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih. Vendar dodaja, prvič, da ni pisnih pravil, v katerih bi bilo določeno, da so nemščina, angleščina in francoščina notranji delovni jeziki. Drugič, sporni razpis prostega delovnega mesta naj bi bil namenjen zgolj uslužbencem institucij. Tretjič, obstajala naj bi sodna praksa Sodišča, na podlagi katere naj bi bila prepovedano, da bi imeli nekateri jeziki prednost pred drugimi (sodba Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi EMU Tabac in drugi, C-296/95, Recueil, str. I-1605, točka 36).

50 EESO izpodbija vse trditve Italijanske republike.

Presoja Splošnega sodišča

51 Členi 1, 4 in 5 Uredbe št. 1, na katere se sklicuje tožeča stranka, se ne uporabljajo za razmerja med institucijami ter njihovimi uradniki in uslužbenci, ker določajo le jezikovno ureditev, ki se uporablja med institucijami in državami članicami ali osebami, ki spadajo v pristojnost države članice (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2005 v zadevi Rasmussen proti Komisiji, T-203/03, ZOdl. JU, str. I-A-279 in II-1287, točka 60, in zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 117). Torej enako velja tudi za razmerja med organi, kot je EESO, ter uradniki in drugimi uslužbenci Skupnosti.

52 Uradniki in drugi uslužbenci Skupnosti ter kandidati za taka delovna mesta namreč glede uporabe določb Kadrovskih predpisov, vključno s tistimi, ki se nanašajo na zaposlovanje v instituciji, spadajo le v pristojnost Skupnosti (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2001 v zadevi Bonaiti Brighina proti Komisiji, T-118/99, RecFP, str. I-A-25 in II-97, točka 13, in zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 118).

53 Podobna obravnava kandidatov za taka delovna mesta ter uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti je na področju veljavne jezikovne ureditve utemeljena z dejstvom, da navedeni kandidati stopajo v razmerje z institucijo le zato, da zasedejo delovno mesto uradnika ali uslužbenca, za katero je lahko nujno neko znanje jezikov, zahteve po tem pa so lahko vsebovane v določbah Skupnosti, ki se uporabljajo za zasedbo zadevnega delovnega mesta (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 119).

54 Torej se členi 1, 4 in 5 Uredbe št. 1 za sporni razpis prostega delovnega mesta ne uporabljajo.

55 Člen 6 Uredbe št. 1 institucijam izrecno dovoljuje, da v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih. Ob teh pogojih so za izbiro jezika notranje komunikacije odgovorne institucije, pri čemer lahko vsaka od svojih uslužbencev ali tistih, ki to želijo postati, zahteva rabo izbranega jezika (glej v tem smislu zgoraj navedene sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Poiaresa Madura k sodbi Španija proti Eurojustu, točka 46). Za izbiro jezika za zunanjo objavo razpisov prostih delovnih mest so prav tako odgovorne institucije (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 122).

56 Zato je treba trditev, da je EESO uporabil možnost, ki mu s členom 6 Uredbe št. 1 ni podeljena, zavrniti.

57 Ob upoštevanju navedenega je treba tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev členov 1, 4, 5 in 6 Uredbe št. 1, zavrniti.

Kršitev načel prepovedi diskriminacije in večjezičnosti

Trditve strank

58 Prvič, Italijanska republika meni, da se v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije zaradi državljanstva, ki ga določa člen 12 ES, vsi državljani Unije s spornim

razpisom, ker je bil v Uradnem listu objavljen zgolj v treh jezikih, niso mogli seznaniti pod enakimi pogoji. Nemško, angleško in francosko govoreči državljani naj bi bili namreč v prednosti pred drugimi državljani Unije. Prav tako naj bi ta objava pomenila kršitev načela večjezičnosti, ki izhaja iz člena 6(3) EU in člena 22 Listine, ker naj bi imel vsak državljan Unije pravico, da se v svojem jeziku seznani z akti Skupnosti, ki posegajo v njegove pravice, in toliko bolj, da lahko bere Uradni list v maternem jeziku.

59 Italijanska republika utemeljuje, da ni pomembno, da so se številni državljani Unije, ki niso državljani nemško, angleško ali francosko govorečih držav članic, in zlasti italijanski državljani, potegovali za mesto generalnega sekretarja EESO, potem ko so za prosto delovno mesto izvedeli na podlagi kratkega obvestila, ki je bilo v Uradnem listu v drugih uradnih jezikih objavljeno isti dan kot sporni razpis prostega delovnega mesta. Šlo naj bi za povsem naključen splet okoliščin, ki ne odpravlja diskriminacije.

60 Diskriminacija zaradi državljanstva naj bi obstajala tudi glede roka za oddajo prošenj za delovno mesto generalnega sekretarja EESO. Kajti čeprav so nemško, angleško in francosko govoreči kandidati razpolagali z enomesečnim rokom od objave spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu, je bil rok za druge kandidate krajši, ker so se z razpisom seznanili po tem, ko so prebrali kratko obvestilo, objavljeno v Uradnem listu v njihovem maternem jeziku, ki za celotno besedilo spornega razpisa prostega delovnega mesta napotuje na nemško, angleško in francosko različico Uradnega lista.

61 Italijanska republika meni tudi, da je objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu zgolj v treh jezikih v nasprotju s samim besedilom člena 1(2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom, člena 12 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev in člena 72(2) poslovnika EESO.

62 Italijanska republika trdi, da zahteva po dobrem znanju angleščine ali francoščine prav tako pomeni očitno diskriminacijo v razmerju do drugih jezikov, kar je v nasprotju z načeloma prepovedi diskriminacije in večjezičnosti. Poleg tega naj bi ta zahteva povzročila prav tako očitno diskriminacijo v škodo državljanom, ki poleg svojega jezika govorijo drugi ali morda tretji, četrti in peti uradni jezik, ki ni niti angleščina niti francoščina.

63 Italijanska republika poleg tega trdi, da je obvestilo o javnem natečaju ali razpis prostega delovnega mesta besedilo z izključno pravno vsebino, s katero kandidat dobi predstavo o svojih pravicah in obveznostih glede pomembnega dejanja, kot je sodelovanje na natečaju za zaposlitev v institucijah. Zato naj bi bili kandidati s poglobljenim znanjem nemščine, angleščine ali francoščine pri branju razpisa, ki je v Uradnem listu v celoti objavljen v teh treh jezikih, v prednosti pred vsemi drugimi kandidati brez odličnega znanja enega od teh treh jezikov.

64 Kraljevina Španija pritrjuje trditvi Italijanske republike, da objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu v zgolj treh jezikih krši člen 12 ES in dodaja, da bi tovrstna selektivna objava, če bi bila uporabljena na drugih področjih, ustvarila resen precedens, ker bi lahko povzročila, da bi bile zanesljive in popolne zgolj tri jezikovne različice Uradnega lista.

65 EESO opozarja, da mora Italijanska republika dokazati, da je objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu v zgolj treh jezikih preprečila, da bi se vsi državljani Unije z razpisom seznanili pod enakimi pogoji in ne da bi bili diskriminirani, ter trdi, da glede te domnevne preprečitve ni bilo navedeno nobeno dejstvo.

66 Dejstvo, da so se številni državljani Unije, ki niso državljani nemško, angleško ali francosko govorečih držav članic, potegovali za mesto generalnega sekretarja EESO, naj ne bi bilo posledica spleta okoliščin, ampak naj bi bilo pojasnjeno z objavo kratkega obvestila v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih, v katerem je bila navedena objava spornega razpisa prostega delovnega mesta.

67 EESO meni, da trditev Italijanske republike, da so kandidati, katerih „prvi jezik“ ni nemščina, angleščina ali francoščina, razpolagali s krajšim rokom kot nemško, angleško ali francosko govoreči kandidati in bili zato neupravičeno obravnavani različno, ni utemeljena. Vsak potencialni kandidat, ki se je s spornim razpisom prostega delovnega mesta seznanil prek kratkega obvestila v Uradnem listu v svojem maternem jeziku, naj bi si lahko hitro priskrbel celotno različico spornega razpisa prostega delovnega mesta. Morebiti zainteresirane osebe naj bi bile usposobljene osebe z dolgotrajnimi izkušnjami kot uradniki ali uslužbenci v institucijah, ki so jim zato bila na voljo vsa potrebna orodja, da bi si z lahkoto priskrbele določeno jezikovno različico iz Uradnega lista.

68 EESO izpodbija tudi trditev Italijanske republike, da je omejitev na angleščino in francoščino povzročila diskriminacijo v razmerju do drugih uradnih jezikov. Prvič, angleščina in francoščina naj bi bili skupaj z nemščino najbolj rabljena delovna jezika v institucijah že več kot 35 let. Drugič, kandidati, na katere se zlasti nanaša sporni razpis prostega delovnega mesta, naj bi bili uradniki ali uslužbenci Skupnosti z dolgotrajnimi delovnimi izkušnjami na visoki ravni znotraj institucij in agencij Skupnosti in naj bi bili zato povsem zmožni podrobno razumeti sporni razpis prostega delovnega mesta in se tako v celoti seznaniti z njegovo natančno vsebino.

Presoja Splošnega sodišča

– Uvodne opombe

69 Ugotoviti je treba, da je ta tožbeni razlog sestavljen iz dveh delov. V okviru prvega dela se mora Splošno sodišče v bistvu izreči o vprašanju, ali je objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu v zgolj treh jezikih, in sicer nemškem, angleškem in francoskem, v skladu z načeloma prepovedi diskriminacije in večjezičnosti. V okviru drugega dela se mora Splošno sodišče izreči o tem, ali je navedba v spornem razpisu prostega delovnega mesta, ki se nanaša na dobro znanje angleščine in/ali francoščine kot „zelo zaželene“ kvalifikacije, in ne „zahtevane“ kvalifikacije, kakor navaja tožeča stranka, v skladu z načeloma prepovedi diskriminacije in večjezičnosti.

– Prvi del: selektivna objava spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu

70 Prvič, opozoriti je treba, da nobena določba niti načelo prava Skupnosti ne določa, da morajo biti razpisi prostih delovnih mest, kot je ta v tem primeru, sistematično objavljeni v Uradnem listu v vseh uradnih jezikih (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 115).

71 Za zasedbo delovnega mesta iz spornega razpisa prostega delovnega mesta bi se sicer lahko zanimali kandidati iz vseh držav članic. Vendar kot je Sodišče že razsodilo, pogostega sklicevanja v Pogodbi ES v zvezi z uporabo jezikov ni mogoče šteti za

izraz splošnega načela prava Skupnosti, ki bi vsakemu državljanu zagotavljalo pravico, da se vse, kar bi lahko vplivalo na njegove interese, napiše v njegovem jeziku v vseh okoliščinah (sodba Sodišča z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT, C-361/01 P, Recueil, str. I-8283, točka 82, in zgoraj navedena sodba Italija proti Komisiji, točka 116).

72 Drugič, ugotoviti je treba, da čeprav uprava lahko sprejme ukrepe, ki se ji zdijo primerni, da uredi vidike postopka zaposlovanja svojih uslužbencev, pa ti ukrepi ne smejo voditi v diskriminacijo na podlagi jezika med kandidati za neko delovno mesto (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 127).

73 Člen 12(1) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev namreč nasprotuje temu, da bi institucija od kandidatov za delovno mesto začasnega uslužbenca zahtevala izvrstno znanje določenega uradnega jezika, ker bi bilo s tem jezikovnim pogojem to delovno mesto rezervirano za določene državljane, ne da bi bilo to upravičeno z razlogi, povezanimi z dobrim delovanjem službe (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 4. marca 1964 v zadevi Lassalle proti Parlamentu, 15/63, Recueil, str. 57, 73 in 74, in zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 129).

74 Zato če se EESO odloči, da bo v Uradnem listu objavil celotno besedilo razpisa prostega delovnega mesta generalnega sekretarja le v določenih jezikih, mora, da ne bi povzročil diskriminacije na podlagi jezika med kandidati, ki bi jih navedeni razpis morda zanimal, sprejeti ustrezne ukrepe, da vse navedene kandidate obvesti o obstoju zadevnega razpisa prostega delovnega mesta in o tem, v katerih izdajah je bil v celoti objavljen (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 130).

75 Če je ta pogoj izpolnjen, objava razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu samo v nekaterih jezikih ne more voditi do diskriminacije med različnimi kandidati, če ni sporno, da ti zadovoljivo znajo vsaj enega od teh jezikov, kar jim omogoča, da se učinkovito seznanijo z vsebino tega razpisa (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 131).

76 V zvezi s tem je treba opozoriti na sodno prakso, iz katere izhaja, da dejstvo, da so dokumenti, ki jih je uprava naslovila na enega od svojih uradnikov, zapisani v jeziku, ki ni njegov materni jezik ali izbrani prvi tuji jezik, ne pomeni nobene kršitve njegovih pravic, če mu znanje jezika, ki ga je uporabila uprava, omogoča, da se dejansko in brez težav seznani z vsebino zadevnih dokumentov. Ta ugotovitev velja tudi v zvezi s spornim razpisom prostega delovnega mesta (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 132 in navedena sodna praksa).

77 Tako lahko zadevna institucija, če to zahtevajo potrebe službe ali delovnega mesta, zakonito določi jezike, za katere se zahteva poglobljeno ali zadovoljivo znanje (glej, *a contrario*, zgoraj navedeno sodbo Lassalle proti Parlamentu, str. 73 in 74; glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca M. Lagranga k tej sodbi, Recueil, str. 77, 94). V zadnjenavedenem primeru okoliščina, da je besedilo razpisa prostega delovnega mesta razpoložljivo le v teh jezikih, ne more povzročiti diskriminacije med kandidati, ker morajo vsi obvladati vsaj enega od teh jezikov.

78 Nasprotno pa bi lahko objava besedila spornega razpisa prostega delovnega mesta v Uradnem listu le v nekaterih uradnih jezikih, čeprav bi svoje prošnje lahko oddajale tudi osebe, ki znajo le druge uradne jezike, ob neobstoju drugih ukrepov, ki bi tej kategoriji potencialnih kandidatov omogočali, da se učinkovito seznanijo z vsebino tega

razpisa, vodila do diskriminacije v njihovo škodo (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 135).

79 V takem primeru bi bili namreč zadevni kandidati v manj ugodnem položaju v primerjavi z drugimi kandidati, ker se ne bi mogli učinkovito seznaniti s kvalifikacijami, ki so zahtevane v razpisu prostega delovnega mesta, in pogoji ter postopkovnimi pravili za zaposlovanje. Takšna predhodna seznanitev je nujna za oddajo kar najboljše prošnje, s katero bi povečali svoje možnosti, da bodo na zadevno delovno mesto sprejeti (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 136).

80 V tem primeru je iz točke 3 spornega razpisa prostega delovnega mesta, kot je navedena v točki 7 zgoraj, razvidno, da je znanje angleščine in/ali francoščine zgolj „zelo zaželeno“, in ne zahtevano. Potencialni kandidati za delovno mesto generalnega sekretarja EESO s poglobljenim znanjem enega uradnega jezika in odličnim znanjem vsaj dveh drugih uradnih jezikov, ki nista med tremi jeziki objave, so bili upravičeni do sodelovanja na natečaju in bi se lahko potegovali za ta položaj, če bi bil sporni razpis prostega delovnega mesta objavljen v njim znanem jeziku in bi bili tako obveščeni o obstoju prostega delovnega mesta.

81 Poleg tega ni nujno, da kandidati, čeprav je njihovo znanje nemščine, angleščine ali francoščine zadovoljivo, berejo izdaje Uradnega lista v enem od teh treh jezikov, in ne v svojem maternem jeziku (zgoraj navedena sodba Italija proti Komisiji, točka 148).

82 Zato obstaja veliko tveganje, da so kandidati, ki bi jih sporni razpis prostega delovnega mesta morda zanimal, prebrali zgolj obvestilo, ki je bilo objavljeno v vseh uradnih jezikih, torej kratko obvestilo z dne 28. decembra 2007, v katerem je navedena zgolj objava spornega razpisa delovnega mesta v Uradnem listu, in obvestilo o popravku spornega razpisa prostega delovnega mesta z dne 30. januarja 2008, v katerem je navedeno zgolj, da je bil sporni razpis prostega delovnega mesta spremenjen.

83 Ni mogoče ugotoviti, da bi bili potencialni kandidati s tema obvestiloma, v katerih ni nobenih pomembnih informacij, kot so trajanje in možnost podaljšanja mandata prostega delovnega mesta, zaposlitveni pogoji, zahtevane kvalifikacije in delovne izkušnje, pravila o izbiri in rok za oddajo prošenj, dovolj seznanjeni z vsebino spornega razpisa prostega delovnega mesta. Kot je bilo navedeno v točki 79 zgoraj, je takšna seznanitev nujni pogoj za oddajo kar najboljše prošnje.

84 *A fortiori* se kandidati brez znanja nemščine, angleščine ali francoščine, čeprav imajo zahtevano znanje jezikov, ne bodo nikoli mogli seznaniti s celotno vsebino besedila spornega razpisa prostega delovnega mesta.

85 Iz vsega navedenega je razvidno, da objava spornega razpisa prostega delovnega mesta zgolj v nemški, angleški in francoski izdaji Uradnega lista pomeni diskriminacijo na podlagi jezika med potencialnimi kandidati, ki je v nasprotju s členom 12 ES.

86 Poleg tega je EESO posredno kršil tudi člen 12 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, ker lahko objava spornega razpisa prostega delovnega mesta zgolj v nemščini, angleščini in francoščini v okviru postopka za zaposlitev začasnega uslužbenca na

položaju generalnega sekretarja pomeni ugodnejšo obravnavo kandidatov iz nekaterih držav članic, in sicer iz držav, v katerih se ti jeziki uporabljajo kot materni jezik, in povzroča škodo vsaj nekaterim kandidatom, ki so državljani drugih držav članic (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Italija proti Komisiji, točka 150).

87 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba prvemu delu tega tožbenega razloga ugoditi.

88 Zato je treba sporni razpis prostega delovnega mesta, ki je objavljen zgolj v nemški, angleški in francoski izdaji Uradnega lista, razglasiti za ničen, ne da bi bilo treba preučiti drugi del tega tožbenega razloga ali druge tožbene razloge, ki jih je navedla Italijanska republika.

Stroški

89 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega na podlagi člena 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.

90 V obravnavanem primeru EESO s svojimi predlogi ni uspel. Vendar Italijanska republika ni vložila predlogov v zvezi s stroški. V teh okoliščinah je treba odrediti, naj vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Razpis prostega delovnega mesta št. 73/07 za zaposlitev generalnega sekretarja/generalne sekretarke v sekretariatu Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (EESO), objavljen 28. decembra 2007, kakor je bil popravljen 30. januarja 2008, se razglasi za ničen.**

2. **Vsaka stranka nosi svoje stroške.**

Vadapalas Jürimäe Truchot

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 31. marca 2011.

Podpisi